

ת"פ 50924/05/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 50924-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד מיכל אפלבוים

בשם הנאשם: עו"ד ג'קי סגרון ועו"ד לינדה הללי

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו מיום 1.12.20 בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוגו דאז, בשלושה אישומים נפרדים [במאמר מוסגר: כתב האישום העיקרי תוקן פעם נוספת בהסכמת הצדדים, בהחלטה מיום 3.12.20]. לאחר שהורשע ובהתאם להסדר דיוני בין הצדדים שלא כלל הסכמות באשר לעונש, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן. בשלב הטיעונים לעונש ביקש הנאשם לצרף כתב אישום נוסף, בו הודה והורשע. פירוט העבירות בהן הורשע הנאשם: בתיק העיקרי - ת"פ 50924-05-20: אישום ראשון - תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין,

עמוד 1

נהיגה ללא רישיון, שפקע לפני יותר מ- 12 חודשים, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, התנגדות למעצר, לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969; אישום שני - תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין; אישום שלישי - תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיפים 380 ו- 382(ג) לחוק העונשין; בכתב האישום המצורף - ת"פ 1958-09-19: תגרה, לפי סעיף 191 לחוק העונשין.

כתב אישום מתוקן - תיק עיקרי

1. בשונה מהאופן בו הובאו בכתב האישום, האישומים יפורטו בהתאם לציר הזמנים בו התרחשו. אישום שני: ביום 15.4.20 בשעות הערב, בזמן שהנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול, הבחינה המתלוננת כי הוא עצבני והציעה לנסוע ולהאכיל את הכלבים שבביתו. בהמשך, לאחר שיצאו מביתו של הנאשם, ובשעה שהמתלוננת נהגה ברכב בו נסעו השניים, צעק עליה הנאשם, תפס בהגה והזיזו לצדדים. הוא סטר למתלוננת בעינה, באופן שמשקפיה פגעו בפניה.

אישום שלישי: ימים ספורים לאחר התרחשות האירוע מושא האישום השני, בהיותם בחדר השינה בביתה של המתלוננת (להלן: הבית), משך הנאשם, שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול, את המתלוננת בשיערה ועיקם את ידה, ובכך גרם לכאבים וסימנים בידה.

אישום ראשון: כשבועיים עובר ליום 17.5.20 ביקשה המתלוננת להיפרד מן הנאשם. ביום 13.5.20, לאחר שיחת טלפון בין השניים שהסתיימה ביוזמת המתלוננת, הגיע הנאשם לביתה, ולשאלתה מדוע הגיע השיב: "את אמרת בטלפון שאין לך כוח לדבר, אני אראה לך כמה כוח יש לך לדבר". הוא הוסיף ואמר כי איננו מעוניין שהמתלוננת תעמוד בקשר עם הגרוש שלה ואבי ילדיה (להלן: ר'), ונטל מן המתלוננת את הטלפון הנייד שלה (להלן: הטלפון), אז הבחין במסרונים בינה לבין ר', וסירב להחזיר לה את הטלפון. באותן הנסיבות התקבל מסרון מר' למכשיר הטלפון של הנאשם, שבתגובה אמר למתלוננת כי "אני אזרוק אצלו רימון בבית. אני אהרוג את הכלבה שלו, מספיק אני שם אקמול בתוך נקניק והיא מתה".

למחרת, 14.5.20 בשעה 11:30 לערך אמר הנאשם למתלוננת כי הוא רוצה להרוג את ר', וכי הוא בטוח שהמתלוננת עודנה אוהבת אותו. באותן הנסיבות אמר לה כי הוא רוצה לנסוע עמה לירושלים, והיא הצטרפה אליו. במהלך הנסיעה לירושלים אמר הנאשם למתלוננת כי ייקח לה את הבית, כי ניצלה אותו מינית, והוסיף: "ניצלת אותי, אני אראה לך מה זה אלימות, אני חודש אשב אצלך בבית, אני אמרמר לך את החיים, אני אהיה אלים כמו שאת טוענת שאני, אני אנצל אותך מינית".

בשעה 21:00 לערך הגיעו לירושלים ופגשו בדור צ'ונה (להלן: דרור) ויניב דרעי. בהמשך כעס הנאשם על דברים שאמר דרור, הודיע למתלוננת "תבואי עכשיו", והשניים עזבו את המקום כשהמתלוננת נוהגת ברכב. במהלך הנסיעה בעודם על כביש מהיר החל הנאשם למשוך בשערות ראשה של המתלוננת ואמר לה לעצור בצד. המתלוננת סירבה והוא בתגובה אחז בהגה והסיט את הרכב לשוליים. הנאשם דרש מהמתלוננת להתחלף עמו בנהיגה (בשלב זה

יצוין כי הנאשם לא החזיק רישיון נהיגה תקף), ולאחר שסירבה משך אותה בכוח ממושך הנהג והתיישב במקומה. משסירבה המתלוננת להיכנס לרכב הוא הכניס אותה בכוח והחל לנהוג במהירות כשהוא נצמד למכוניות בכביש.

בהמשך לכך, ביום 15.5.20 בשעה 03:00 לערך שבו השניים לביתה של המתלוננת, והנאשם החל להכותה בכך שסטר בפניה, משך בשערות ראשה, הפילה ארצה ובעט בה. אז אמר לה הנאשם: "את רואה, כשאני לא שתוי אני לא יכול להרביץ חזק". הוא נטל בקבוק עראק, שתה אותו, והמשיך להכות את המתלוננת בראשה אשר נחבט בקיר, הפילה ארצה, תפס בשערה בחוזקה ותלש שערות מראשה, בעט ברגליה שוב ושוב בעודה שרועה על הרצפה. הנאשם נטל את הטלפון של המתלוננת (שנותר ברשותו), וביקש לצלם סרטון ולשלוח לדרור, כדי להמחיש שהליך בורות שערך האחרון לא צלח. בשל טעות התקשר הנאשם לחברתה של המתלוננת (ס') וניתק. בעקבות זאת שלחה ס' מסרון למתלוננת בשאלה האם הכל בסדר, והנאשם הורה למתלוננת להשיב כי "הכל בסדר". ס' אשר חשדה שהדברים אינם כשורה, התקשרה למתלוננת והנאשם השיב לה באומרו "תני לנו לישון, תעזבי אותנו בשקט, חייגנו בטעות". אז השליך את הטלפון וניפץ אותו. בנסיבות אלה המשיך הנאשם להכות את המתלוננת בראשה, נטל מקל מגב ופגע באמצעותו בירכה ובזרועה.

ס' מצדה הזעיקה את כוחות המשטרה, לאחר שחשדה כי המתלוננת שרויה בסכנה. משהגיעו שוטרים לבית ודפקו על הדלת, אמר הנאשם למתלוננת: "אני ארצח אותך, אני ארצח את חברה שלך ס'", והורה למתלוננת להתקשר לס' ולבטל את תלונתה. בהמשך נאלצו השוטרים לפרוץ את דלת הבית, לאחר שהנאשם סירב לפתוח וגידף אותם באומרו "אני אזיין אתכם". כשביקשו לעוצרו התפרע הנאשם והתנגד לניסיונותיהם לאוזקו, תוך הפעלת כוח.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת כאבים בקרקפת ובגופה, וחבלות בדמות המטומות ושפשופים בפניה, גבה, כתפיה, רגליה, זרועותיה ומאחורי אוזנה.

כתב אישום - תיק מצורף

2. ביום 15.5.19 בשעות הערב היה הנאשם מעורב בתגרה עם אחר בגן ציבורי בנתניה. על רקע ויכוח בין השניים ניסה הנאשם לבעוט באחר, שמצדו חבט בנאשם בראשו בגלגשת (סקייטבורד). השניים אחזו זה בזה ונפלו ארצה, ובמהלך הקטטה נשך הנאשם את האחר. מכתב האישום (המשותף לנאשם ולאחר) עולה כי כתוצאה מהתגרה נגרמו לנאשם חבלות בדמות לחץ תוך עיני גבוה, התקערות בדיסקה וגלאוקומה בשתי העיניים, ואילו לאחר נגרמו חבלות בדמות שבר זעיר בכף יד שמאל, אודם ורגישות באפרכסת השמאלית.

עיקרי תסקיר מבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר מפורט, המבוסס על שיחה שנערכה עם הנאשם (בהיוועדות חזותית מבית המעצר), התרשמות מהנאשם בהליכי המעצר, שיחה עם המתלוננת, עיון בכתבי הטענות, בפרוטוקול הדיון בו הודה הנאשם והורשע במיוחד לו, בגיליון רישום פלילי, בסיכום אשפוז מיום 24.5.20 מבית חולים "לב השרון", חוו"ד פסיכיאטרית מיום

28.5.20 מהמרכז לבריאות הנפש "שלוותה", חוו"ד פסיכיאטרית פרטית מיום 30.11.20.

הנאשם בן 39, רווק, מנהל אורח חיים חרדי, תיאר מהלך חיים מורכב וקשה: גדל בבית בו אביו נקט אלימות כלפי כל בני המשפחה; נפלט מבית הספר לאחר תשע שנות לימוד; אז החל לצרוך סמים מסוג קנאביס ובהמשך גם תרופות מרשם; בגיל 15 חווה משבר רגשי, ואובחן כלוקה בהפרעה דו-קוטבית; לדבריו לא גויס לצה"ל, אך מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי שוחרר משירות לאחר אירוע אלים כלפי קצין; בהיותו בן 22 רצח אביו של הנאשם את אמו והתאבד בזמן שהנאשם נכח בבית, אירוע טראומטי שהותיר בו אותותיו, הגביר את מצוקתו הנפשית והוביל להחרפת התמכרותו לסמים; חרף מאמציו לא עלה בידי הנאשם לעמוד בקשר זוגי רציף עם בת זוג, פרט לאחת, כלפיה היה מעורב באירוע אלימות בשנת 2006, בגינו הועמד לדין.

את המתלוננת הכיר במסגרת שידוך, וזמן קצר לאחר שהכירו עבר להתגורר בביתה עמה ועם שני ילדיה. בהתייחסותו לכתב האישום הנאשם ביטא אמנם הכרה בפגיעתו במתלוננת ואמפתיה למצבה, אך התקשה לקבל אחריות על מלוא העבירות בהן הודה והורשע. הנאשם שלל את הטענה שאיים על המתלוננת, ואילו באשר לאיומים כלפי ר', טען כי הדברים נאמרו מתוך כעס וללא כוונה לממשם. הוא שלל את הטענה כי היכה במתלוננת באמצעות מקל. אשר לאישומים השני והשלישי, הנאשם הודה בביצועם. עם זאת, ביחס לאישומים כולם הנאשם כך את התנהגותו במצבו הנפשי בשילוב עם צריכת חומרים פסיכו-אקטיביים, שמנעו ממנו לטענתו יכולת לשלוט במעשיו. לדבריו, מאז מעצרו הפסיק את השימוש בקנאביס, ריטלין ואלכוהול, ונטל אך ורק תרופות מרשם פסיכיאטריות. לשאלת קצינת המבחן סירב לנסות להשתתף בהליך גמילה בקהילה, והעדיף טיפול בין כותלי בית הסוהר.

מסיכום האשפוז מבית חולים "לב השרון" עולה כי הנאשם סובל מהפרעה דו-קוטבית לא מאוזנת, מכור לסמים, איננו נתון במעקב מזה שנים רבות. בחוות הדעת הפסיכיאטרית מבית החולים "שלוותה" נמצא כי גם אם קיימת הפרעה דו-קוטבית, היא איננה פעילה שנים ארוכות, וההסתכלות העלתה בעיקר הפרעת אישיות ושימוש בחומרים. בחוות הדעת הפרטית נטען כי הנאשם אובחן בילדותו כסובל מהפרעות קשב וטופל בריטלין, אשר עשוי להשפיע באופן שלילי על מצבו ולהגביר תוקפנות, בפרט בשילוב עם סמים ואלכוהול, באופן העשוי להוביל אף למצב פסיכוטי. המתלוננת תיארה קשר שתלטני מצדו של הנאשם, גילויי חשדנות בשילוב תפיסה רכושנית כלפיה. מאז מעצרו לא יצר עמה קשר, אך המתלוננת הביעה חשש מכך שינסה לנקום בה לכשישוחרר ממאסר.

לאחר שעמדה על מכלול נסיבותיו של הנאשם העריכה קצינת המבחן כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה להישנות עבירות אלימות כלפי בנות זוג, כזו שעשויה להתמתן בכפוף לטיפול אינטנסיבי שייתן מענה לדפוסיו ההתמכרותיים והאלימים גם יחד. לשיטתה, בעת הנוכחית זקוק הנאשם לגבולות חיצוניים חזקים שיגנו עליו מפני גרימת נזק לסביבתו ולעצמו. משכך המליצה להשית עליו עונש מאסר ממושך, כזה שיאפשר לו להשתלב בטיפול מתאים בין כותלי בית הסוהר.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגישה הצהרת נפגע עבירה (עת/1), גיליון רישום פלילי (עת/2) ואסופת תמונות ומסמכים רפואיים של המתלוננת (עת/3). לדבריה, המתלוננת התכוונה להגיע לבית המשפט, אך מתוך חשש מהנאשם בחרה לבסוף שלא להתייצב ובמקום זאת הגישה הצהרה בכתב. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, על האינטרסים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו, הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחת מהעבירות: כתב אישום עיקרי - לאישום הראשון בין 18-30 חודשי מאסר, לאישום השני בין 4-12 חודשי מאסר, לאישום השלישי בין 8-18 חודשי מאסר. לכתב האישום המצורף בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר. אשר לעונש בתוך המתחם, הפנתה לנסיבותיו של הנאשם, לתסקיר המבחן, להצהרת הקורבן, וביקשה להשית על הנאשם עונשי מאסר בשליש העליון של כל אחד מהמתחמים, ובנוסף מאסר מותנה ממושך, קנס, פיצויים למתלוננת, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

5. ב"כ הנאשם ביקשו שלא ליתן משקל משמעותי לתמונות שצורפו, ולהתמקד במסמכים הרפואיים ובפירוט הפגיעות כמתואר בכתב האישום המתוקן. עמדו על כך שהנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות, הביע חרטה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. עצם ההודיה ללא הסדר עונשי, יש בה משום רכיב מוגבר של נטילת אחריות והבנת הפסול. הפנו לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, טיפול פסיכיאטרי שעבר בגיל 15, הטראומה שחוזה עת חזה ברצח אמו על ידי אביו שאף התאבד לנגד עיניו. בכוחותיו הדלים ניסה הנאשם לבנות את חייו, למד מקצוע - אילוף וספרות כלבים, ופעל כדי ללכת בדרך הישר. עברו הפלילי איננו מכביד - לחובתו הרשעה יחידה משנת 2006 בגינה לא ריצה עונש מאסר.

הנאשם נעצר בהסכמתו עד לתום ההליכים, זאת על מנת שיתאפשר לו לקבל טיפול בין כותלי בית המעצר. דא עקא, הוא לא זכה עד כה לטיפול בשל התחלואה הכפולה מממנה הוא סובל. תפקודו של הנאשם בבית המעצר תקין, ללא אירועים משמעותיים כלשהם, בדיקות שתן שנתן נמצאו נקיות, מקיים שיחות קבועות עם עו"ס, משתף בקשייו והביע רצון להשתלב בטיפול. תקופת המעצר הארוכה (מאז חודש מאי 20) קשה יותר ממאסר, לבטח בהינתן מגפת הקורונה והשלכותיה על החיים בבית המעצר.

אשר למתלוננת, מדובר במי שהיו בקשר זוגי לתקופה קצרה, אינם הורים לילדים משותפים ואינם מחזיקים רכוש משותף, כך שאין חשש ממשי מפני המשך הקשר ביניהם. אשר לחששה של קורבן העבירה מפני הנאשם, מדובר בפחד סובייקטיבי, זאת בעוד אין חולק על כך שהנאשם נמנע מיצירת קשר עמה מאז מעצרו. הפגיעות הפיזיות שנגרמו למתלוננת אינן ברף גבוה.

אשר לנסיבות מחלתו של הנאשם - הציגו אסופת מסמכים רפואיים לרבות חוות דעת פסיכיאטרית פרטית שאף נסקרה על ידי קצינת המבחן (ענ/1), בקשה להשתלב בהליך טיפולי בכלא (ענ/2), זכאות לקצבת נכות מהמל"ל - דרגת אי כושר יציבה 100% (ענ/3), אינדיקציה לפנייה למרפאה לתחלואה כפולה לפני מעצרו (ענ/4), תעודה רפואית באשר לחבלות שנגרמו לנאשם כתוצאה מהתגרה מושא כתב האישום המצורף (ענ/5). לטענת ההגנה, מצבו של הנאשם החרף כתוצאה מהשילוב בין מחלתו לבין ריטלין שצרך לפי מרשם, כפי שעולה מאסופת המסמכים הרפואיים (ענ/1). ביקשו לקבוע מתחם עונש אחד לכל האירועים, בין 8-12 חודשי מאסר, ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, טען כי "לא הייתי בשפיות באותו זמן כל כך", ביקש את

סליחתה של המתלוננת, הבהיר שמודה בכל המיוחס לו וביקש את רחמיו של בית המשפט. סיפר עד כמה הוא סובל בבית הסוהר, ועתר להזדמנות נוספת מבית המשפט.

דיון והכרעה

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

6. עובר לקביעת מתחם העונש יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה כולל, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים, בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014). מן העבר האחד, עסקין (בכתב האישום העיקרי) באירועי אלימות שבוצעו כולם כלפי אותה המתלוננת, במסגרת זמנים מצומצמת בת כחודש ימים. מן העבר השני, חרף הדמיון בין האירועים, עסקין במעשים נפרדים, נעדרי קשר ישיר ביניהם, כל אחד מהם ברמת חומרה שונה, כזו שהלכה והסלימה, והגיעה לכדי קיצוניות ואלימות קשה ומסוכנת באישום הראשון (והאחרון בזמן). הגם שמדובר לכאורה במעין "שגרת אלימות" מצערת ביחסו של הנאשם כלפי המתלוננת, אין המדובר באירוע מתמשך או במסכת עבריינית אחת, וכל אחד מהמעשים ראוי להתייחסות פרטנית ולמתחם ענישה בפני עצמו.

מתחמי העונש ההולמים

7. קביעת המתחמים תבוצע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בכל אחד מהאירועים פגע הנאשם בזכותה היסודית והטבעית של המתלוננת לכבוד, לשלמות גופה ולביטחונה. באישום השני (ראשון בזמן) הוא תקף את המתלוננת בזמן שנהגה ברכב, סטר בעינה ובכך לא רק פגע בה פיזית, אלא אף סיכן את חייה, את המשתמשים בדרך, ואת חייו שלו עצמו. באישום השלישי (שני בזמן) הנאשם חבל במתלוננת בעוצמה בינונית.

באישום הראשון והחמור מכולם (השלישי בזמן), הקצין הנאשם את התנהגותו האלימה, שהחלה באלימות מילולית ואיומים כנגד המתלוננת וכנגד בן זוגה לשעבר ואבי ילדיה (ר'), המשיך בתקיפת המתלוננת בעודה נוהגת בכביש מהיר, ובכך סיכן באופן ממשי את חיי שניהם וחייהם של הנוסעים בדרך, הוציא את המתלוננת בכוח ממושב הנהג, הכניסה בכוח למושב הנוסע, נהג באופן מסוכן בכביש, ולאחר ששבו לביתה של המתלוננת - החל במסכת אלימות קשה, מכוערת, מצמיחה ומסכנת חיים כלפי המתלוננת, והכל בתוך ביתה פנימה, במקום שאמור להיות המוגן ביותר, ודווקא על ידי בן הזוג אותו הכניסה לביתה ובכך איפשרה לו לשהות בקרבתה ובמחיצת ילדיה. הנאשם לא בחל בשימוש באלימות מגוונת, תקף את המתלוננת בכל חלקי גופה לרבות ראשה, בעט בה שוב ושוב בעודה שרועה על הארץ, תקף אותה במקל והיכה בה קשות באופן שהסב לה חבלות, ולא נרתע - לא מחברתה של המתלוננת שהתקשרה תוך כדי האירוע, ולא מהשוטרים שהגיעו למקום, עמם אף התעמת תוך התנגדות למעצר. במהלך האירוע הנאשם היה כה שבע רצון ממעשיו, עד כי ביקש לתעדם בסרטון שהתכוון לשלוח לאחר.

מעשיו של הנאשם באירוע זה התרחשו לאורך פרק זמן ממושך בן כיממה ומחצה, החל בשיחת טלפון מאיימת, המשך באיומים בביתה של המתלוננת, עבור באליומות תוך כדי נהיגה בדרך חזרה מירושלים, והשיא באליומות הקשה שהפגין כלפי המתלוננת לאחר חזרתם לביתה. הטענה כי יש להקל בעונשו בשל השילוב בין מחלתו לבין תרופות מרשם וסמים אותם נטל, אין לה על מה שתסמוך. אם כבר, הנאשם שהיה חסר גבולות מלכתחילה, הכניס עצמו במודע ומתוך כוונה מלאה למצב בו ישוחרר לחלוטין מכל עכבה מוסרית - הוא שתה בקבוק עראק במטרה לפגוע קשה יותר וחזק יותר במתלוננת. כך הצהיר, וכך פעל.

בכל הקשור לקביעת מתחמי הענישה, קשה למצוא נסיבות של ממש לקולה. מעשיו של הנאשם בוצעו מתוך תכנון וכוונה מלאה. הוא תקף את המתלוננת באליומות מסלימה והולכת, לא נרתע מהחבלות והנזקים שגרם לה, ומהסיכון שהסב לה ולסביבה (בתקיפתה פעמיים במהלך נהיגה ברכב). אוסיף כי פוטנציאל הנזק החמור שעלול היה להיגרם למתלוננת גבוה מאד. כן יש לתת את הדעת לפגיעה המנטלית שלבטח נגרמה לה, כזו שקיבלה ביטוי מסוים בתצהיר קורבן (עת/1), שם תיארה המתלוננת פחד מפני היום בו ישוחרר הנאשם ממאסר, וחשש מנקמה, תחושות שקיבלו ביטוי גם בשיחתה עם קצינת המבחן.

מדיניות הענישה

8. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, מלמדת על קשת ענישה רחבה המושפעת בראש ובראשונה מנסיבות המקרה וחומרתו. להלן מדגם מייצג:

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016). המבקש הורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי זוגתו וכלפי רכושה: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג סתם, היזק לרכוש במזיד (3 עבירות) ואיומים (2 עבירות). המבקש הגיע לביתה של המתלוננת, ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר ביתה, הכה בפניה ומשך בשערה עד שנפלה ארצה, אז המשיך להכותה בפניה ובראשה ובעט ברגליה. בהמשך הסב נזק לדלת הבית ועקר חלון ממקומו, ואילו המתלוננת נמלטה עם ילדיה לדירת השכנים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשי מאסר, וגזר

את העונש ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיצר את העונש ל-18 חודשי מאסר בשל כך שלא היה מקום לזקוף לחובת המבקש בשלב גזירת העונש הפרות תנאים שביצע בעודו משוחרר ממעצר. בקשת רשות לערער שנגעה להתחשבות בתקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני נדחתה.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

ע"פ 5853/12 פלוני נ' מדינת ישראל (14.01.2013). המערער הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וזוכה מביצוע עבירת שוד בנסיבות מחמירות - והכל כלפי גרושתו בחנותם המשותפת. המערער הגיע לחנות בה עבדה גרושתו והורה לה לתת לו כסף, היא סירבה ובתגובה לכך הוא תפס את ידה ועיקמה בחוזקה, דחף אותה, גנב ממגירת הקופה 50 ₪, גידף אותה ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו למתלוננת שבר תוך מפרקי באצבע ידה הימנית. עונשו של המערער נגזר למאסר בן 12 חודשים לריצוי בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים שירוצה במצטבר, סה"כ 22 חודשי מאסר, בצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

רע"פ 1631/12 פדידה נ' מדינת ישראל (27.2.12). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש הגיע לבית גרושתו בניגוד לצו, הכה אותה בידי על ראשה ועל מצחה, וגרם לה לחבלות של ממש באזור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. כמו כן הוריד את חגורת מעילו והחל לחנוק אותה באמצעותה. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על רעייתו, סטר לה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה, ובהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל-14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

עפ"ג 31378-01-20 אבו עסידה נ' מדינת ישראל (29.6.20). המערער הורשע בגרימת חבלה חמורה לאחר שתקף את אחותו באמצעות מקל מטאטא בפניה, בגבה, בידה ובעורפה, עד אשר איבדה את הכרתה ונפלה על הרצפה. בעקבות זאת נגרמו לה שבר בחוליה בעמוד השדרה הצווארי, חבלות בראשה, בצד הימני, בזרועה ונפיחות באמת יד ימין. הנאשם צירף כתבי אישום נוספים. בגין עבירת האלימות נקבע מתחם ענישה בין 12-40 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר. בגין העבירות האחרות נדון הנאשם לעונשים נוספים במצטבר, עליהם נוספו מאסרים על תנאי שהופעלו אף הם במצטבר. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל-11 חודשי מאסר פועל בגין עבירה של תקיפה סתם - בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטנים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.19, טרם פורסם). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן, גזר את עונשו ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של רעייתו, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

9. קביעת המתחם: לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע מתחמי ענישה כדלקמן: כתב אישום עיקרי - אישום ראשון: 14-26 חודשי מאסר בפועל; אישומים שני ושלישי: מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות עד 10 חודשי מאסר, לכל אחד מהאישומים; כתב אישום מצורף: מאסר על תנאי עד 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות.

גזירת העונש המתאים לנאשם

10. לזכות הנאשם, נסיבות חייו הקשות: ילדות בצל אב אלים, הפרעה דו-קוטבית, אירוע איום שנאלץ לחוות - אביו שרצח את אמו והתאבד - והכל לנגד עיניו, טראומה שלבטח הותירה אותו מצולק קשות לכל חייו. כן עומד לזכות הנאשם האופן בו הצליח להימנע מרבות חייו מביצוע עבירות, כשלחובתו הרשעה יחידה משנת 2006. עוד לטובתו, הודייה בכתב אישום מתוקן, נטילת אחריות, הבעת חרטה, הימנעות מהבאתה של המתלוננת לדוכן העדים, וכפועל יוצא מכך, גם חיסכון בזמן שיפוטי. גם פרק הזמן הממושך בו נתון הנאשם במעצר, ותקופת הקורונה שהעצימה את הקושי, יילקחו בחשבון.

לחומרה: תסקיר מבחן שאיננו מלבב, לשון המעטה. נטילת אחריות חלקית בלבד על המעשים בהם הורשע, חוסר הפנמה של חומרתם, הטלת אחריות על המצב, המחלה, הכדורים. הרשעה קודמת, גם אם רחוקה בזמן, בעבירות אלימות כלפי בת זוג. הסלמה בהתנהגותו של הנאשם כלפי המתלוננת. מסוכנות גבוהה שנמצאה על ידי קצינת המבחן, כזו שמתיישבת עם נסיבות האירועים ונסיבותיו של הנאשם. חשש מוצדק של המתלוננת מפניו של הנאשם, שגילה בהתנהגותו חוסר מורא מפני איש, לרבות מפני רשויות אכיפת החוק. לעתים רחוקות בלבד ממליץ שירות המבחן להשית על נאשם עונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח, לבטח כשמדובר במי שזהו מאסרו הראשון. המלצתה של קצינת המבחן ראויה, תואמת את הממצאים שנאספו, ומקובלת עליי במלואה.

במכלול הנתונים עליהם עמדתי, ראיתי למקם את הנאשם במרכזם של מתחמי הענישה. אשוב ואדגיש את חובתה של מערכת אכיפת החוק להגן על קורבנות עבירות אלימות בכלל וקורבנות אלימות במשפחה בפרט, את החומרה היתרה בה יש לראות מעשי אלימות של גבר כלפי בת זוגו, ואת הקביעה כי עקרון ההלימה הוא השולט בכיפה. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפניו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) (פסקה 12).

11. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו - 15.5.20.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג
עוון (לרבות אלימות מילולית) או נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

ג. פיצויים בסך 10,000 (עשרת אלפים) ש"ח אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 2).
הפיצויים ישולמו בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.21 ובכל אחד
בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.9.21.

ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים. הנאשם יפקיד
את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

ז. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא
בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה של נהיגה לא רישיון
נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ה אדר תשפ"א, 09 מרץ 2021, במעמד הצדדים.